

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a zecea)

4 iulie 2013 *

„Contracte de achiziții publice — Directiva 89/665/CEE — Cale de atac în materie de contracte de achiziții publice — Cale de atac formulată de către un ofertant a cărui ofertă nu a fost reținută împotriva unei decizii de atribuire a unui contract — Cale de atac întemeiată pe motivul că oferta selecționată nu ar fi conformă cu specificațiile tehnice ale contractului — Acțiune incidentă a adjudecatorului întemeiată pe nerespectarea anumitor specificații tehnice ale contractului în ceea ce privește oferta prezentată de ofertantul care a formulat această cale de atac — Oferte, dintre care niciuna nu este conformă cu specificațiile tehnice ale contractului — Jurisprudență națională care impune examinarea prealabilă a acțiunii incidente și, dacă aceasta este fondată, declararea inadmisibilității acțiunii principale fără o examinare pe fond — Compatibilitate cu dreptul Uniunii”

În cauza C-100/12,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (Italia), prin decizia din 25 ianuarie 2012, primită de Curte la 24 februarie 2012, în procedura

Fastweb SpA

împotriva

Azienda Sanitaria Locale di Alessandria,

cu participarea:

Telecom Italia SpA,

Path-Net SpA,

CURTEA (Camera a zecea),

compusă din domnul A. Rosas, președinte de cameră, domnii E. Juhász și D. Šváby (raportor), judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: doamna A. Impellizzeri, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 6 decembrie 2012,

* Limba de procedură: italiana.

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Telecom Italia SpA și Path-Net SpA, de A. Liroși, de M. Martineli și de L. Mastromatteo, avvocati;
- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de S. Varone, avvocato dello Stato;
- pentru Comisia Europeană, de A. Tokár și de D. Recchia, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea Directivei 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 (JO L 335, p. 31, denumită în continuare „Directiva 89/665”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Fastweb SpA (denumită în continuare „Fastweb”), pe de o parte, și Azienda Sanitaria Locale di Alessandria (Agenția sanitară locală din Alexandria, denumită în continuare „ASL”), precum și Telecom Italia SpA (denumită în continuare „Telecom Italia”) și o filială a acesteia din urmă, Path-Net SpA (denumită în continuare „Path-Net”), pe de altă parte, cu privire la atribuirea unui contract de achiziții publice acestei filiale.

Cadrul juridic

- 3 Al doilea și al treilea considerent ale Directivei 89/665 au următorul cuprins:

„întrucât mecanismele existente atât la nivel național, cât și comunitar pentru a asigura aplicarea [efectivă a directivelor în materie de contracte de achiziții publice] nu sunt întotdeauna adecvate pentru a garanta respectarea dispozițiilor comunitare corespunzătoare în special într-un stadiu în care abaterile pot fi corectate;

întrucât deschiderea concurenței comunitare în domeniul achizițiilor publice necesită o creștere semnificativă a garanțiilor privind transparența și nediscriminarea; întrucât, pentru a avea efecte concrete, trebuie să existe căi de atac eficiente și rapide în cazurile de încălcare a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a reglementărilor de drept intern privind punerea în aplicare a acestei legislații.”

- 4 Considerentul (3) al Directivei 2007/66 prevede:

„garanțiile de transparență și nediscriminare urmărite [în special de Directiva 89/665] ar trebui să fie consolidate astfel încât să asigure că Comunitatea, în ansamblul său, beneficiază pe deplin de efectele pozitive ale [...] modernizării și simplificării regulilor de atribuire a contractelor de achiziții publice [pe] care [le-a] permi[s] [în special Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116)]. [...]”

- 5 Potrivit articolului 1 din Directiva 89/665, intitulat „Domeniul de aplicare și disponibilitatea căilor de atac”:

„(1) Prezenta directivă se aplică în cazul contractelor menționate în Directiva [2004/18], cu excepția cazului în care aceste contracte sunt excluse în conformitate cu articolele 10-18 din respectiva directivă.

Contractele, în înțelesul prezentei directive, includ contractele de achiziții publice, acordurile-cadru, concesiunile de lucrări publice și sistemele dinamice de achiziție.

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că, în ceea ce privește contractele circumscrise domeniului de aplicare al Directivei [2004/18], deciziile luate de autoritățile contractante pot fi supuse unor căi de atac efective și, în special, cât se poate de rapide în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 2-2f din prezenta directivă, în temeiul nerespectării, prin aceste decizii, a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a normelor de drept intern de transpunere a acesteia.

[...]

(3) Statele membre asigură accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare.

[...]”

- 6 Articolul 2 alineatul (1) din această directivă prevede:

„Statele membre garantează că măsurile luate în privința căilor de atac menționate la articolul 1 prevăd competențe care să permită:

[...]

(b) fie anularea, fie asigurarea anulării deciziilor luate în mod ilegal [...]

[...]”

- 7 Considerentul (2) al Directivei 2004/18 are următorul cuprins:

„Atribuirea contractelor încheiate în statele membre în numele statului, al colectivităților teritoriale și al altor organisme de drept public trebuie să respecte principiile prevăzute de [T]ratat[ul] [FUE], în special principiul liberei circulații a mărfurilor, principiul libertății de stabilire și principiul libertății de a presta servicii, precum și principiile care decurg din acestea, precum egalitatea de tratament, nediscriminarea, recunoașterea reciprocă, proporționalitatea și transparența. Cu toate acestea, în ceea ce privește contractele de achiziții publice care depășesc o anumită valoare, se recomandă elaborarea unor dispoziții de coordonare comunitară a procedurilor interne de atribuire a contractelor fondate pe aceste principii pentru a le putea garanta efectele și pentru a asigura un mediu concurențial în ceea ce privește achizițiile publice. Prin urmare, aceste dispoziții de coordonare trebuie interpretate în conformitate cu normele și principiile menționate anterior și în conformitate cu celelalte norme prevăzute de tratat.”

8 Potrivit articolului 2 din această directivă:

„Autoritățile contractante tratează operatorii economici în mod egal și fără discriminare și acționează potrivit principiului transparenței.”

9 Articolul 32 din directiva menționată prevede:

„[...]

(2) În vederea încheierii unui acord-cadru, autoritățile contractante respectă regulamentul de procedură prevăzut de prezenta directivă în toate etapele, până la atribuirea contractelor fondate pe respectivul acord-cadru. [...]

Contractele bazate pe un acord-cadru se atribuie în conformitate cu procedurile prevăzute la alineatele (3) și (4). [...]

[...]

(4) [...]

Atribuirea contractelor bazate pe acordurile-cadru încheiate cu mai mulți operatori economici se poate face:

[...]

— fie, în cazul în care în acordul-cadru nu sunt stabiliți toți termenii, după restabilirea concurenței între părți pe baza acelorași termeni, dacă este necesar prin precizarea acestora, și, după caz, pe baza altor termeni menționați în caietul de sarcini al acordului-cadru, în conformitate cu procedura următoare:

(a) pentru fiecare contract care urmează să fie atribuit, autoritățile contractante consultă în scris operatorii economici care sunt capabili să realizeze obiectul contractului;

[...]

(d) autoritățile contractante atribuie fiecare contract ofertantului care a prezentat cea mai bună ofertă, pe baza criteriilor de atribuire enumerate în caietul de sarcini al acordului-cadru.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

10 În conformitate cu Decretul legislativ nr. 82 din 7 martie 2005 privind Codul guvernancei digitale (decreto legislativo 7 marzo 2005, n. 82 codice dell'amministrazione digitale, supliment ordinar la GURI nr. 112 din 16 mai 2005), Centro Nazionale per l'Informatica nella Pubblica Amministrazione (CNIPA) (Centrul național pentru informatică în administrația publică) este abilitat să încheie acorduri-cadru cu operatori economici pe care îi selecționează. Administrațiile nestatale pot atribui contracte întemeiate pe aceste acorduri-cadru și ținând seama de cerințele care le sunt proprii.

11 CNIPA a încheiat un astfel de acord-cadru, printre altele, cu Fastweb și cu Telecom Italia. La 18 iunie 2010, Azienda Sanitaria Locale di Alessandria a adresat acestor societăți o cerere de ofertă având ca obiect „linii pentru transmiterea de date și telefonice”, pe baza unui caiet de sarcini. Prin decizia din 15 septembrie 2010, aceasta a ales oferta prezentată de Telecom Italia, încheind un contract cu o filială a celei din urmă, Path-Net, la data de 27 a aceleiași luni.

- 12 Fastweb a formulat o cale de atac la Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (Tribunalul administrativ regional Piemont) împotriva deciziei de atribuire a acestui contract, Telecom Italia și Path-Net intervenind în această procedură și formulând o acțiune incidentă. Conformitatea ofertei fiecăruia dintre acești operatori este pusă în discuție de unicul său concurent pentru nerespectarea anumitor specificații tehnice înscrise în caietul de sarcini.
- 13 Verificarea caracterului adecvat al ofertelor depuse de aceste două societăți în raport cu caietul de sarcini, dispusă de instanța de trimitere, a condus la constatarea că niciuna dintre respectivele oferte nu era conformă cu toate specificațiile tehnice impuse de acesta. Potrivit instanței menționate, această constatare ar trebui să conducă în mod logic la admiterea celor două acțiuni și, pe cale de consecință, la anularea procedurii de achiziții publice în discuție în litigiul principal, întrucât niciun ofertant nu a prezentat o ofertă care să poată conduce la o atribuire. Această soluție ar prezenta un interes pentru reclamanta din litigiul principal, întrucât redeschiderea procedurii de atribuire i-ar oferi o nouă șansă de a obține contractul.
- 14 Această instanță arată însă că, printr-o decizie din 7 aprilie 2011 pronunțată în plen, Consiglio di Stato (Consiliul de Stat) a enunțat un principiu de drept în ceea ce privește căile de atac în materie de contracte de achiziții publice potrivit căruia examinarea unei acțiuni incidente prin care se contestă calitatea procesuală activă a părții care a formulat o astfel de cale de atac, pentru motivul că aceasta ar fi fost admisă în mod nelegal să participe la procedura de atribuire în litigiu, trebuie să preceadă examinarea căii de atac principale chiar și în cazul în care această parte ar avea un interes material la redeschiderea procedurii de atribuire în integralitatea sa și indiferent de numărul de concurenți care au participat la aceasta, a tipului de motive invocate în susținerea acțiunii incidente și a cerințelor administrației în cauză.
- 15 Consiglio di Stato apreciază astfel că numai persoana care a participat în mod legitim la procedura de atribuire are calitate procesuală activă pentru a ataca decizia de atribuire a contractului de achiziții publice în cauză. Potrivit acestei instanțe, constatarea caracterului nelegal al admiterii la această procedură a părții care a formulat o cale de atac împotriva deciziei respective are efect retroactiv, iar excluderea definitivă a acestei părți din procedura de achiziții publice ar însemna ca respectiva parte să se afle într-o situație care să nu îi permită să conteste rezultatul acestei proceduri.
- 16 În conformitate cu această jurisprudență a Consiglio di Stato, interesul practic în redeschiderea procedurii de atribuire invocat de partea care a formulat o cale de atac împotriva deciziei de atribuire a unui contract de achiziții publice nu conferă acestei părți o poziție juridică ce poate să justifice calitatea sa procesuală activă. Astfel, un interes de această natură nu s-ar distinge de cel al oricărui alt operator economic din sector care aspiră să participe la o nouă procedură de atribuire. Prin urmare, acțiunea incidentă prin care se contestă calitatea procesuală activă a părții care a formulat o astfel de cale de atac ar trebui examinată întotdeauna în primul rând, chiar și atunci când ofertanții sunt numai doi, și anume ofertantul a cărui ofertă nu a fost reținută, reclamantul din acțiunea principală, și adjudecatorul, reclamantul din acțiunea incidentă.
- 17 Instanța de trimitere ridică problema conformității jurisprudenței menționate, în special în măsura în care aceasta afirmă în mod necondiționat întâietatea acțiunii incidente în raport cu acțiunea principală, cu principiile egalității, nediscriminării, liberei concurențe și protecției jurisdicționale efective, astfel cum sunt acestea luate în considerare la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 89/665. Prin urmare, potrivit acestei instanțe, examinarea prealabilă – și posibil exclusivă – a acțiunii incidente este de natură să confere adjudecatorului un avantaj nejustificat în raport cu toți ceilalți operatori economici care au participat la procedura de atribuire atunci când rezultă că contractul i-a fost atribuit nelegal.

- 18 În acest context, Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„[P]rincipiile egalității părților, nediscriminării și protecției concurenței în domeniul achizițiilor publice, prevăzute de Directiva [89/665], se opun dreptului pozitiv italian, astfel cum rezultă din hotărârea nr. 4 din 2011 a plenului Consiglio di Stato, potrivit căreia examinarea căii de atac incidente, care urmărește să conteste calitatea procesuală activă a reclamantului principal, prin atacarea admiterii acestuia la procedura de atribuire, trebuie să preceadă în mod necesar examinarea căii de atac principale și să aibă caracter preliminar față de examinarea căii de atac principale, inclusiv în cazul în care reclamantul principal are un interes material în repetarea întregii proceduri de selecție, indiferent de numărul concurenților care au luat parte la aceasta, și în special în cazul în care concurenții rămași în competiție sunt doar doi (care coincid cu reclamantul principal și cu adjudecatorul reclamant incident), fiecare urmărind să îl excludă pe celălalt din cauza neîndeplinirii, în ofertele respective prezentate, a criteriilor minime de conformitate a ofertei[?]”

Cu privire la admisibilitatea cererii de decizie preliminară

- 19 Telecom Italia și Path-Net, precum și guvernul italian contestă admisibilitatea cererii de decizie preliminară pentru diverse motive. Cele patru excepții de inadmisibilitate astfel ridicate nu pot fi însă admise.
- 20 Astfel, în primul rând, prezenta trimitere preliminară intervine într-o situație care se încadrează perfect în sfera de aplicare a articolului 267 TFUE. În conformitate cu primul și cu al doilea paragraf ale acestui articol, o instanță dintr-un stat membru poate să ceară Curții să se pronunțe cu privire la orice chestiune privind interpretarea tratatelor și a actelor de drept derivat în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța hotărârea sa în cauza cu care a fost sesizată. Or, în speță, din decizia de trimitere reiese că Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte ridică problema implicațiilor Directivei 89/665 în contextul procedural și factual care caracterizează litigiul principal, anticipând două răspunsuri posibile care ar conduce la pronunțarea unor soluții diferite în acest litigiu.
- 21 În al doilea rând, decizia de trimitere conține o prezentare suficientă a cadrului juridic național, întrucât descrie și explică jurisprudența Consiglio di Stato, care se întemeiază pe interpretarea dată de acesta tuturor normelor și principiilor procedurale relevante din dreptul național într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal și a consecințelor care rezultă din aceasta, potrivit instanței menționate, în ceea ce privește admisibilitatea acțiunii principale a ofertantului a cărui ofertă nu a fost reținută.
- 22 În al treilea rând, deși instanța de trimitere nu menționează care este dispoziția din dreptul Uniunii a cărei interpretare intenționează să o obțină, aceasta se referă în mod explicit, chiar în întrebarea sa, la Directiva 89/665, iar decizia de trimitere conține un ansamblu suficient de complet de informații care permit Curții să stabilească elementele din acest drept care necesită o interpretare având în vedere obiectul litigiului principal (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 noiembrie 2006, Chateignier, C-346/05, Rec., p. I-10951, punctul 19 și jurisprudența citată).
- 23 În sfârșit, în al patrulea rând, nu rezultă că acest litigiu privește un contract de achiziții publice care corespunde unei excepții prevăzute la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665. Prin urmare, în condițiile în care valoarea contractului respectiv atinge pragul de aplicare a Directivei 2004/18, astfel cum este stabilit la articolul 7 din aceasta din urmă, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice, dar nu există niciun indiciu care să dea naștere unor îndoeli în acest stadiu, cele două directive menționate mai sus sunt aplicabile în ceea ce privește un contract precum cel în discuție în litigiul principal. Este necesar să se amintească în această privință că faptul că într-o procedură de atribuire a

unui contract de achiziții publice sunt implicate numai întreprinderi naționale este irelevant în ceea ce privește aplicarea Directivei 2004/18 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 decembrie 2008, *Michaniki*, C-213/07, Rep., p. I-9999, punctul 29 și jurisprudența citată).

Cu privire la întrebarea preliminară

- 24 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă dispozițiile Directivei 89/665, în special articolele 1 și 2 din aceasta, trebuie interpretate în sensul că, dacă, în cadrul unei proceduri privind o cale de atac, adjudecatarul ridică o excepție de inadmisibilitate întemeiată pe lipsa calității procesuale active a ofertantului care a formulat această cale de atac pentru motivul că oferta pe care acesta din urmă o prezentase ar fi trebuit înlăturată de autoritatea contractantă din cauza neconformității sale cu specificațiile tehnice definite de autoritatea contractantă în caietul de sarcini, articolul 1 alineatul (3) se opune ca această cale de atac să fie declarată inadmisibilă în urma examinării prealabile a acestei excepții de inadmisibilitate în cazul în care reclamantul contestă el însuși legalitatea ofertei adjudecatarului pentru un motiv de aceeași natură, iar numai acești doi operatori economici au prezentat o ofertă.
- 25 Este necesar să se arate că din articolul 1 din Directiva 89/665 rezultă că aceasta urmărește să permită formularea unor căi de atac efective împotriva deciziilor autorităților contractante incompatibile cu dreptul Uniunii. Potrivit alineatului (3) al articolului menționat, statele membre asigură accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare.
- 26 În această privință, o decizie prin care autoritatea contractantă înlătură oferta prezentată de un ofertant chiar înainte de a efectua selecția constituie o decizie împotriva căreia o cale de atac trebuie să fie posibilă, în temeiul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, întrucât această dispoziție este aplicabilă tuturor deciziilor adoptate de autoritățile contractante care sunt supuse normelor dreptului Uniunii în materie de contracte de achiziții publice și nu prevede nicio restricție în ceea ce privește natura și conținutul deciziilor menționate (a se vedea în special Hotărârea din 19 iunie 2003, *Hackermüller*, C-249/01, Rec., p. I-6319, punctul 24 și jurisprudența citată).
- 27 Astfel, la punctul 26 din Hotărârea *Hackermüller*, citată anterior, Curtea a decis că faptul că o instanță responsabilă cu procedurile privind căile de atac refuză accesul la respectivele proceduri, din cauza lipsei calității procesuale active, unui ofertant a cărui ofertă a fost înlăturată înainte chiar de a efectua o selecție, ar avea efectul de a-l priva pe acest ofertant nu numai de dreptul său la o cale de atac împotriva deciziei despre care susține că este nelegală, ci și de dreptul de a contesta temeinicia motivului de excludere invocat de instanța menționată pentru a-i nega calitatea de persoană care a fost sau care riscă să fie prejudiciată de presupusa nelegalitate.
- 28 Desigur, în cazul în care, pentru a remedia această situație, se recunoaște ofertantului dreptul de a contesta temeinicia respectivului motiv de excludere în cadrul procedurii privind o cale de atac inițiată de acesta în scopul de a contesta legalitatea deciziei prin care autoritatea contractantă nu a considerat oferta sa ca fiind cea mai competitivă, nu se poate exclude ca, la finalul acestei proceduri, instanța sesizată să ajungă la concluzia că oferta respectivă ar fi trebuit să fie într-adevăr înlăturată în prealabil și că trebuie respinsă calea de atac a ofertantului pentru motivul că, având în vedere această împrejurare, nu a fost sau nu riscă să fie prejudiciat de presupusa încălcare (a se vedea Hotărârea *Hackermüller*, citată anterior, punctul 27).

- 29 Într-o astfel de situație, ofertantul care a inițiat o procedură privind o cale de atac împotriva deciziei de atribuire a unui contract de achiziții publice trebuie să dispună de dreptul de a contesta în fața instanței menționate, în cadrul acestei proceduri, temeinicia motivului pentru care oferta sa ar fi trebuit să fie înlăturată (a se vedea în acest sens Hotărârea Hackermüller, citată anterior, punctele 28 și 29).
- 30 Această concluzie își găsește, în principiu, aplicarea și atunci când excepția de inadmisibilitate nu este ridicată din oficiu de instanța sesizată cu această cale de atac, ci în cadrul unei acțiuni incidente formulate de o parte la procedură privind o cale de atac, precum adjudecatorul care a intervenit în mod legal în această procedură.
- 31 În cauza principală, instanța de trimitere a constatat, după verificarea caracterului adecvat al ofertelor depuse de cele două societăți în cauză, că oferta prezentată de Fastweb nu era conformă cu toate specificațiile tehnice impuse de caietul de sarcini. Aceasta a ajuns însă la aceeași concluzie și în ceea ce privește oferta prezentată de celălalt ofertant, Telecom Italia.
- 32 O astfel de situație se distinge de cea în discuție în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Hackermüller, citată anterior, în special prin faptul că se constată că oferta selecționată nu a fost, în mod eronat, exclusă în stadiul verificării ofertelor, în pofida neconformității sale în raport cu specificațiile tehnice din caietul de sarcini.
- 33 Or, în cazul unei astfel de constatări, acțiunea incidentă a adjudecatorului nu poate conduce la respingerea căii de atac a unui ofertant în ipoteza în care legalitatea ofertei fiecăruia dintre operatori este pusă în discuție în cadrul aceleiași proceduri și pentru motive de aceeași natură. Astfel, într-o asemenea situație, fiecare dintre concurenți poate invoca un interes legitim care să însemne excluderea ofertei celorlalți, ceea ce poate să conducă la constatarea imposibilității pentru autoritatea contractantă de a efectua selecția unei oferte legale.
- 34 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 1 alineatul (3) din Directiva 89/665 trebuie interpretat în sensul că, dacă, în cadrul unei proceduri privind o cale de atac, adjudecatorul, care a obținut contractul și a formulat o cale de atac incidentă, ridică o excepție de inadmisibilitate întemeiată pe lipsa calității procesuale active a ofertantului care a formulat această cale de atac pentru motivul că oferta pe care acesta din urmă o prezentase ar fi trebuit să fie înlăturată de autoritatea contractantă din cauza neconformității sale cu specificațiile tehnice definite de autoritatea contractantă în caietul de sarcini, dispoziția menționată se opune ca această cale de atac să fie declarată inadmisibilă în urma examinării prealabile a excepției de inadmisibilitate menționate fără o pronunțare cu privire la conformitatea cu respectivele specificații tehnice atât a ofertei adjudecatorului, care a obținut contractul, cât și a celei a ofertantului care a formulat calea de atac principală.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 35 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a zecea) declară:

Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a

Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007, trebuie interpretat în sensul că, dacă, în cadrul unei proceduri privind o cale de atac, adjudecatarul, care a obținut contractul și a formulat o cale de atac incidentă, ridică o excepție de inadmisibilitate întemeiată pe lipsa calității procesuale active a ofertantului care a formulat această cale de atac pentru motivul că oferta pe care acesta din urmă o prezentase ar fi trebuit să fie înlăturată de autoritatea contractantă din cauza neconformității sale cu specificațiile tehnice definite de autoritatea contractantă în caietul de sarcini, dispoziția menționată se opune ca această cale de atac să fie declarată inadmisibilă în urma examinării prealabile a excepției de inadmisibilitate menționate fără o pronunțare cu privire la conformitatea cu respectivele specificații tehnice atât a ofertei adjudecatarului, care a obținut contractul, cât și a celei a ofertantului care a formulat calea de atac principală.

Semnături